

## כי תבוא/שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי

והיה, כי-תבוא אל-הארץ, אשר השם אלהיך, נתן לך נחלה; וירשתה, וישבת בה. **ב.** ולקחת מראשית כל-פרי האדמה, אשר תביא מארצך אשר השם אלהיך נתן לך-ושמת בטנא; והלכת, אל-המקום, אשר יבחר השם אלהיך, לשכן שמו שם. **ג.** ובאת, אל-הכהן, אשר יהיה, בימים ההם; ואמרת אליו, הגדתי היום להשם אלהיך, כי-באתי אל-הארץ, אשר נשבע השם לאבותינו לתת לנו. **ד.** ולקח הכהן הטנא, מידך; והניחו--לפני מזבח השם אלהיך. **ה.** וענית ואמרת לפני השם אלהיך, ארמי אבד אבי, וירד מצרימה, ויגר שם במתי מעט; ויהי-שם, לגוי גדול עצום ורב. **ו.** ויזעו אתנו המצרים, ויענונו; ויתנו עלינו, עבדה קשה. **ז.** ונצעק, אל-השם אלהי אבותינו; וישמע השם את-קולנו, וירא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחצנו. **ח.** ויוצאנו השם, ממצרים, ביד חזקה ובזרע נטויה, ובמרא גדל--ובאתות, ובמפתים. **ט.** ויבאנו, אל-המקום הזה; ויתן-לנו את-הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש.

התורה מספרת לנו על מצוות ביכורים. מהי מצוות הבאת ביכורים? אדם שיש לו אילנות בארץ ישראל, רואה תאנה שבכרה מסמן אותה. עיקר המצווה היא לקחת משבעת המינים את הביכורים. היו מעטרים אותם גם בפירות אחרים.

הפרשה הקודמת מסתיימת בעניין עמלק "זכור את אשר עשה לך עמלק". מה הקשר בין עמלק לבין הבאת ביכורים?

בוידיו של פרשת הביכורים כתוב "וענית ואמרת לפני השם אלוקיך ארמי אובד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט". מי זה ארמי אובד אבי? זה לבן. רמאי היה. מאיפה הוא? מבגדד. לבן בקש לעקור את הכל מיעקב. מה הקשר עם עמלק? מי הגיד ללבן שיעקב אבינו ברח? עמלק היה. כך אומר המדרש. עמלק הוא בנו של אליפז. לא בנו הרשמי. בן הפלגש. כתוב "ותמנע היא פילגש לאליפז בן עשיו ותלד לאליפז את עמלק". אז הוא הלך, עמלק הרשע, להודיע ללבן שיעקב אבינו ברח. לאמר לך שעמלק הוא שהגיד ללבן שברח יעקב. ולמה? שרצה למנוע שלא יכנסו ישראל לארץ ישראל. התכנית של לבן היתה שאם לא יהרוג את יעקב לפחות יעשה אותו בעל מום וממילא לא יקבר במערת המכפלה. זו היתה המטרה שלו. הוא עשה יד אחד עם עשיו. כי עשיו הוא האחין שלו האמיתי. עמלק זה נכד של עשיו. והוא עמלק האריך ימים למעלה מ-200 שנה. והוא שבא והגיד לפרעה אח"כ שישראל ברחו ולא הולכים להקריב קרבנות. פעמיים הוא הלשין. לכן, מייד הביא את פרשת הביכורים אחרי פרשת עמלק.

למה הקב"ה ציווה אותנו מצוות ביכורים?

מלמד אותנו הרמב"ם, שלא יהיה האדם גרגרן וגאוותן. מה זה גרגרן ? אוהב לאכול. אם אדם אוכל פרי יפה כדי שהברכה תחול על הפרי היפה מותר. אבל סתם כך, אם מגישים פירות בצלחת בבית, לא יפה שאקח את הכי מובחר. גם רבי יהושע אמר כך בברייתא. אני יושב מספר 2 אז אף פעם לא צריך לקום. מה הקשר לגאוותן ? שלא יאמר האדם תראה איזה פירות יפים יש לי. פירות יפים תקח אותם לבית המקדש.

ע"י מצוות הביכורים צריך להמתין, ומטפל בעצים, משקה, מעדר....

אפילו מלך ישראל המלך בעצמו יש לו פרדסים. המלך הזה יש לו פרדס יפה, לוקח הסל על כתפו, שילמד לא להיות גאה. לעבוד את השם.

בפרשת ביכורים יש עבר ויש עתיד.

ארמי עובד אבי..וירד מצריימה..וירעו אותנו המצרים...כל העבר שלנו. ואח"כ, ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך.....-עתיד.

מה עניין ארמי אובד אבי ?

וכי רק לבן רצה לחסל אותנו ?

כל הסיבה שירדו אבותינו למצרים זה לבן. איך לבן קשור לסיפור ?

בגלל מכירת יוסף. הרי למה ירדנו למצריים ? כי מכרו את יוסף, ואז יוסף השביע אותם שיוציאו אותם ממצריים. ולמה נמכר יוסף ? אחיו שנאו אותו. ולמה הם שנאו אותו ? כי היה אומר להם שהוא מלך. למה הוא אומר להם שהוא מלך ? אני בכור. מה זה בכור ? **בכור שורו הדר לו**. בכור של רחל. למה אתה הבכור ? כי רחל היא עקרת הבית. אבל במציאות לאה ילדה קודם. אהה זה לבן הרמאי עשה. אבא שלי התכוון להתחתן עם רחל. הראשון שעשה את הצרות זה לבן. הוא סבא שלנו. עוד סבא כזה ואבדנו. אילו זה לא היה לא היינו צריכים לרדת למצריים, לא להיות 40 שנה במדבר, לא עגל, לא חטא המרגלים ולא מלחמות.

## **בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים**

למה ואיך ?

לרבינו יוסף חיים יש פירוש נפלא מאד. הזוהר אומר חולם חולם (עם קמץ) והחלמה זה אותו דבר. לכן רבי האר"י כתב שסגולה לרפואת החולה, לכוון בברכת רפאנו "ברוך אתה השם רופא חולה עמו ישראל. השם יכוון ניקוד חולם. י. חולם. ק. חולם. ו. חולם. ו. ק'. חולם. חולם לשון החלמה. והחלימני ורפאני. הרפואה נקראת החלמה.

הרוקח כותב, ידוע שכל אחד מישראל יש לו אות בתורה שהוא רמוז שם. אין יהודי שאין לו אות בתורה. אז היהודי זה האות. הניקוד של האות זו הנשמה שלו. ועכשיו בעוונות בגלות, מהו הניקוד בגלות ? כתוב בזוהר ברות "ותגל מרגלותיו ותשכב". זה נקודת חיריק. חיריק זו נקודה מתחת לאות. בעוונות הרבים הנשמה נמצאת ברגליים. לכן גם כן, השכינה, חס ושלו, לא נמצאת בראש, אלא נמצאת למטה. יש יעקב ויש ישראל. יעקב. יוד עקב. היוד היא השכינה, נמצאת בעוונות בעקב. אבל **ישראל - לי ראש**. היא בראש. אז מי שיש לו דעת, בראש מעייניו זה עסק התורה, עבודת השם, תפילה, מצוות, מעשים טובים. אבל הטיפש רודף אחרי ענייני העולם הזה, השררה וכל מיני עניינים כאלה. אז זה חיריק, זה למטה. בגלות השכינה למטה.

## ותגל מרכבותיו ותשכב

בית המקדש הוא בבחינת שורוק. הנקודה של החיריק עלתה למרכז. בית המקדש מרכז העולם. אבל אנחנו מחכים שיבוא משיח צדקנו ויבנה לנו בית שלישי. ויהיה קיבוץ גלויות ותחיית המתים. כמו שכותב רבינו סעדיה גאון בספר אמונות ודעות. והכל יהיה ביום אחד. אחד אחרי השני. מייד יבוא המשיח, מייד יקבץ גלויות, יפיל את חומות העיר העתיקה, ינקה עד הסוף, לא שואל אף אחד, הוא הכל, יש לו עוצמה אדירה. כל המלכים בעולם יפחדו ממנו. ירעדו. הגמרא אומרת, עתידים לשלוח דורונות למלך המשיח. יבוא המשיח יבנה את המקדש, יעשה מלחמת גוג ומגוג ויכלה את כל אומות העולם ויחיו המתים מייד. ואז מה יהיה? השכינה תעלה בראש ותהיה בבחינת חולם. אז בגלות היא חיריק, בבית המקדש היא שורוק ועכשיו היא תהיה חולם, בראש כל אחד מישראל. כל אחד מישראל ילך ועל ראשו מאירה השכינה. זה סוד, "והיית רק למעלה ולא תהיה למטה". לכן אמר, בשוב השם את שיבת ציון היינו כחולמים, זו נקודת חולם שהיא נמצאת בראש האות.

## ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח השם אלוקיך

מה זה הטנא שלקח אותו מידך

הרמב"ם אומר, כמה זה שיעור הביכורים? כל המפרשים הקשו ונשארו בפליאה עצומה. הרמב"ם אומר שיעור הביכורים, טנא. כמה יש בטנא? חצי סאה שהוא אחד משישים. כמה זה סאה? 6 קבים. טנא, 3 קבים. 3.600 ק"ג סל של פירות. הקשו המפרשים, מאיפה הרמב"ם הביא את זה?

אנו כל בוקר אומרים משנה. אילו הדברים שאין להם שיעור, הפאה. כמה פאה משאירים בשדה? אין שיעור. כמה שאתה רוצה. והביכורים. כמה ביכורים מביאים? כמה שאתה רוצה. אבל הרמב"ם אומר אחד משישים. מה פתאום נהיה שיעור? ואיך הוא הגיע לזה? עד שבא הגאון מוילנא, זכותו תעמוד לנו, והוא חקר, וגילה. יש שתי מסכתות שונות, ברכות וכתובות, הרמב"ם חיבר ביניהן. הרמב"ם מצא ככה: הגמרא אומרת בכתובות שאילן רגיל, סרק, מסע של שתי אתונות. זאת אומרת, אין לך אילן סרק שלא מוציא מסע של שתי אתונות. זאת אומרת, שני חמורים אתה צריך בשביל להרים את כל זה. כמה כל חמור נושא באופן ממוצע? יש גמרא בבא מציעא מפורש. הגמרא אומרת, שהוא נושא 15 סאה. זה בערך 180 ק"ג. חמור צעיר נושא 180 ק"ג. אילן מוציא מסע של שתי אתונות. 30 סאה זה מסע של 2 חמורים. 15 זה כל חמור, אז תיקח אחד חלקי ששים, יוצא טנא. והטנא, הרמב"ם ידע שטנא זה חצי סאה. מכאן למדנו שביכורים זה אחד משישים.

אח"כ, התורה אומרת, כי תכלה לעשר את-כל-מעשר תבואתך, בשנה השלישית--שנת המעשר: ונתתה ללוי, לגר ליתום ולאלמנה, ואכלו בשעריך, ושבועו

## זה נקרא וידוי מעשרות:

יג ואמרת לפני השם אלקיך בערתי הקדש מן-הבית, וגם נתתי ללוי ולגר ליתום ולאלמנה, ככל-מצותך, אשר צויתני: לא-עברתי ממצותיך, ולא שכחתי. ידלל-אכלתי באני ממנו, ולא-בערתי ממנו בטמא, ולא-נתתי ממנו, למת; שמעתי, בקול השם אלקי--עשיתי, ככל אשר צויתני.

הרב יצחק אברבנל שואל, למה צריך להתוודות כאן?

זוהי מצוות מעשר. פעמיים בשבע שנים. אחת אחרי שמיטה ואחת בשנה השלישית, שנת המעשר. למה דווקא במצוות המעשרות מצוות וידוי ?

אברבנאל אומר, שבדר"כ אדם עינו צרה לתת מעשרות. מגיע הלוי אצלו לשדה, דוחה אותו ואומר לו תבוא מחר. בינתיים הוא יתן את זה לחבר שלו או למישהו אחר. מסכן הלוי, עני רעב יש לו ילדים בבית שרוצים לאכול. בא העני לבעל כרם או בעל שדה תבואה ואומר לו שלום, הוא לא עונה לו שלום, למה ? אם אענה לו שלום, יגיד, יש מעשרות ? יש משהו ? אז הוא יגיד עכשיו יגיד תביא ארגז, תביא.... אז יפטור את עצמו במשהו. אבל, אז הוא מזכר בווידי מעשרות, ויאמר, וואי, אז הוא נזהר.

מה זה לא שכחתי ?

למה זה לא מופיע במצוות אחרות.

**המגן אברהם**, עליו השלום כותב, בגלל הירושלמי במסכת פאה. הירושלמי במסכת פאה, מספר שפעם אחת, רבי פנחס בן יאיר, עליו השלום, זכותו תעמוד לנו, הגיע פעם אחת לכפר עכברא. זה היה כפר של יהודים. עכשיו פתאום ערבים השתלטו עליו. אמרו לו רבינו רבינו. מה ? יש לנו מכת עכברים בביתם. אוכלים לנו את התבואה את הארונות. וכל המלכודות לא עוזרות. שאל אותם, אתם מפרישים מעשרות ? התחילו לגמגם. אמר להם, תפרישו מעשרות. תגידו שאתם מקבלים עליכם להפריש מעשרות. באותה שנה לא נשאר עכבר אחד בכל האזור. בגלל זה קראו למקום כפר עכברא. הגמרא במסכת הוריות אומרת, שאם אדם אוכל מאיזה לחם שאכל ממנו עכבר, או מתבשיל שאכל ממנו עכבר תהיה לו שכחה. הגמרא אומרת, שהחתול הוא שכחן. חתולים הם שקרנים. כלב, הוא נאמן. כולו לב. רבינו יוסף חיים כתב לפני 150 שנה, שהכלב אוהב לשמח את לב האדון שלו. החתול בוגד. מי שאוכל שיירי עכבר שוכח, החתול שאוכל את העכבר בעצמו, כל שכן שישכח.

לא שכחתי לתת את המעשרות ובשביל זה לא באים עכברים לבית שלי.

מראש תתן מעשרות לא יבואו עכברים.

היה עוד מעשה עם עכברים במסכת פאה.

מלך רומא שיחק ביהלומים ואבני חן יקרות. תוך כדי נפלה אבן אחת מהטבעת ועבר עכבר ובלע את זה. המלך התעלף. המלך התחיל לצעוק. ברח העכבר. מה יעשו ? המלך הוציא כרוז לביטול מלאכה. כלכם תלכו לחפש את העכבר הרשע שבלע את היהלום. עשו את עצמם מחפשים. אחרי יום שלם לא מצאו. מה יהיה ? אמרו לו יש את הרב של היהודים, רבי פנחס בן יאיר, רק הוא יכול למצוא לך את האבן הזאת. שלח לו שליח. הרב בא. שלום אדוני המלך, שחלק מכבודו לבשר ודם. אמר חידושי תורה. ושאל, מה המלך רוצה ? המלך סיפר לו. תמצא אותו. מה אני לוכד עכברים ? אתה יהודי ואתה יכול הכל לעשות. אמרו לו היהודים, לרב, אם אתה תעשה את זה הוא ייטיב עם היהודים. אם אני אעשה זאת אתה תיטיב עם היהודים ? אמר המלך, וודאי. אתן להם כסף ודירות חנים. תזכור אתה מבטיח. יצא רבי פנחס בן יאיר החוצא, אמר איזה פסוק, בא השר של העכברים מלמעלה, המלאך שממונה על העכברים. אמר לו, אני גוזר עליך שתביא עכשיו את כל העכברים לתוך הארמון של המלך. כל העכברים הגיעו. צעקות.... רבי פנחס בן יאיר עשה מסדר, ועברו גושים גושים. אתה רואה שיש שם עכבר שיש לו גיבנת. בוא הנה לכאן. תעלה מייד על השלחן. עלה על השלחן. תקיא מייד את הטבעת. הקיא מייד את הטבעת עם האבן. והיה קידוש השם.

מה זה לא נתתי ממנו למת ?

מת אוכל ?

יש יהודים שבאים לבית הכנסת שאבא שלהם מת. או שיש לו יורציט.

אח"כ צוותה התורה, **תקים אבנים גדולות וסדת אותם בסידי.**

עד היום הארכיאולוגים, מחפשים את האבנים האלה. מצאו באיזה מקום אבנים. יש ויכוח, זה כן אלה, לא אלה. אז שמו אבנים שלמות ענקיות וכתבו עליהם "כל דברי התורה הזאת" של פרשת כי תבוא. "כל התורה באר היטב".

מה זה באר היטב ?

רש"י אומר תרגמו את התורה ל 70 שפות. זה בזמן תלמי מלך מצרים, ויש אומרים מלך יוון. הוא גזר שיכתבו את התורה ל 70 לשון. ומה זה קשור ל"באר היטב" ?

אם אני רוצה ללמוד תורה, אני צריך ללמוד צרפתית ? מה לנו ולהם ?

איך נהיה בטוחים שלא ישנו לנו את התורה ? הרי ידוע שהתנ"ך זה הספר שהכי הרבה נדפס ונמכר בעולם. כל חודש מיליון וחצי תנ"ך נדפס בעולם. אין שפה שאין בה את ספר התנ"ך. יש מעל 1500 שפות. באר היטב, זה 70 לשון.

**אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסַּכָּה תּוֹעֵבַת הַשָּׁם, מַעֲשֵׂה יָדַי חֲרָשׁ--וְשָׁם בְּסִתְּרִי; וְעָנוּ כָּל-הָעָם וְאָמְרוּ, אָמֵן.**

וְשָׁם בְּסִתְּרִי. מה זה ?

הקב"ה נקרא יושב בסתר. יושב בסתר עליון. אף אחד לא יודע לתאר איפה הקב"ה נמצא. פעם שאל אביו של בעל התני"א, למי מברכים ? אמר לו, לקב"ה. אמר לו, איפה הקב"ה נמצא ? אמר לו, אבא אתה תגיד לי איפה הוא לא נמצא. אין מקום שהוא לא נמצא.

אומר האבן עזרא תרגום נפלא, אדם שעושה עבירות בסתר זה בעייה איתו. מי שעושה עבירות בגלוי יחזור בתשובה. אבל, זה שעושה בסתר, מי יוכיח אותו ? לכן כתוב, ארוּר האיש...ושם בסתר.

בא יהודי לרב ושאל אותו מה אקבל עלי כדי שלא אעשה עבירות ?

אמר לו, תקבל עליך לא לשקר. אמר לו, לא להוציא שקר זה קל. יצא. בא ללכת לגנוב. פגש אותו מישהו, שאל אותו לאן אתה הולך ? מזכר שאסור לו לשקר, לא שקר. וכן הלאה. שקר זה המפתח של כל העבירות. צבוע אין לו תקנה. עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס. שקרן אין לו תקנה.

**בְּרוּךְ אַתָּה, בָּעִיר; וּבְרוּךְ אַתָּה, בְּשׂוּדָה. וְד. בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ, וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ--שֶׁגֶר אֶלְפִיד, וְעִשְׂתְּרוֹת צֶאֱנָךְ. ה. בְּרוּךְ טָנְאֶךָ, וּמִשְׁאֲרֶתְךָ .**

מה יש ברכה בעיר ובשדה ?

בעיר יש הכל. רוצה מנעולן? יש. רוצה קניון? יש. אתה יכול לקנות מה שאתה רוצה. בכפר לא. אבל בעיר יש רעש, צפיפות, פקקים...ילדי העיר בקושי יודעים מה זה זבוב. לראות טלה זה אטרקציה. בכפר יש גינה פרטית, שקט, שלוה, אתה יכול ללמוד.

יהיה לך מעלות גם של עיר וגם של שדה. איך? הקב"ה ימציא לך.

**ו בְּרוּךְ אַתָּה, בְּבֹאֶךָ; וּבְרוּךְ אַתָּה, בְּצֵאתְךָ.**

הגמרא אומרת, שיהיה בית הכנסת סמוך לביתך. למה? שאם בלילה נודדת שנתו, יוכל ללמוד בבית הכנסת. או שהגיע זמן התפילה, מייד הוא מגיע בזמן. זו ברכה. עוד פירוש, שיהיה בית הכנסת סמוך לביתך. שהבית שלך יהיה כמו בית הכנסת. יש יהודים שמתנהגים כיהודים בבית הכנסת ובבית שלהם בורחים מהם למקלטים.

**וְהָלוֹיֹת גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה**

מה זה **וְהָלוֹיֹת גוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה**?

תלווה, ואתה לא תצטרך ללוות.

יש בפרשה שלנו צ"ח תוכחות. רבינו האר"י היה עולה בצ"ח תוכחות. יש לנו 100 ברכות בכל יום. מי שמברך 100 ברכות בכל יום לא יפחד מהקללות האלה. יהפוך השם אלוקיך את הקללה לברכה.

רבי יהונתן אייבשיץ, היה לו בן, לא עלינו, שיצא לתרבות רעה. התחבר עם הכופרים. ונכנס ארס של כפירה במוחו. ואביו היה בוכה עליו מאד מאד. לימים שב בתשובה. ונעשה גאון גדול כמו אבא שלו. בבית הכנסת היה מעשה. בפארג היו הולכים לחפש הומלס ומיום שישי נותנים לו כסף שיהיה הקרבן לברך את השם המבורך בתוכחות של כי תבוא. יצאו גדולי הדור נגד המנהג הרע הזה. עמלק צריך למחות את שמו. אם עין חסרה בשמו של עמלק ספר התורה פסול. כל התורה קודש. אל תפחד מהקללות תקרא אותם יהיה לך ברכה. הבן של רבי יהונתן אייבשיץ אמר שהוא צריך לקרא את התוכחות, והאריך ימים ושנים עם תורה ויראת השם. אסור לחשוש מזה.

יש לנו תוכחות בפרשת בחוקותי ופה. פה הכל כתוב בלשון יחיד. והיה אם לא תשמע....בחוקותי הכל לשון רבים. אומר הרמב"ן, שם זה על בית ראשון. הם היו מאוחדים בבית ראשון. אבל כאן זה כנגד בית שני. בבית שני יש שנאת חינום. ועדיין יש שנאת חינום. אז זה בא ללמד אותנו שצריך לתקן את העוון של שנאת חינום לפני ראש השנה.

**והיית אך עשוק וגזול כל הימים**

מה זה עשוק וגזול?

רש"י אמר, כל מעשיך, יהיה להם ערעור. מה שיעשה זה לא טוב. אומר בוקר טוב במצב רוח. למה יש לך היום מצב רוח? אומר זאת עם פנים נפולות. למה אין לך מצב רוח? אז אתה כבר לא יודע מה לעשות. לחייך או להיות רציני.

אבל מה הפירוש "**כל מעשיך**"?

יש בירושלמי, הושעיה איש טרייא, היום ידוע שקברו סמוך לפקיעין, היה חכם גדול, שזה שמו. הוא היה עובד ומתפרנס ככובס ומלצבוע בגדים. יום אחד המלכה של רומי באה

אליו והביאה מלתחה שלמה. הוא ספר את כל הבגדים ואמר לה שתבוא בעוד שבוע שיהיה מוכן. והנה מצא באחד הבגדים קופסא ובה אבנים יקרות מאד. שמר את זה. אמר לה שבתוך החלוק הזה היה אבנים עם מרגליות טובות. ראתה את זה המרשעת הזאת, מה אמרה לו, תהא אומתך חסרה ממך. היא יודעת שהנוצרים היו גונבים זאת. אתה מצאת אוצר כזה גדול ומחזיר לי. הוא מחזיר לה את האבידה והיא מקללת. ככה זה הגויים הרשעים.

מה פירוש **והיית משוגע ממראה עיניך** ?

אומר **רבינו בחיי**, זה שכל היום רץ. הוא לא יודע אפילו איפה הוא רץ. הוא רץ. למה ? לא רגוע, לא שקט. כל דבר שהוא רואה הוא רוצה.

**אשר לא כתוב בספר התורה הזו**

מה זה לא כתוב ?

אומרת הגמרא, זו מיתת צדיקים. מה עניין מיתת צדיקים ? אומר הנודע ביהודה עליו השלום, חומש בראשית יש פטירת האבות כולל גם יוסף הצדיק, אבל יוסף נזכר עוד פעם בחומש שמות. בחומש ויקרא נפטרו נדב ואביהו. בחומש במדבר נפטר אהרן הכהן. שאר חומש דברים עד פרשת כי תבוא לא מוזכר פטירה של שום צדיק. אח"כ יש פטירת משה.

**נתן לו השם לב רגז**

הגמרא בנדרים אומרת, זו בבל. בבל כעסנים. כעס ירד לבבל. אומר משה רבינו, שישראל עתידים לגלות לבבל, ושם יהיה להם לב רגז. המהרש"א אומר, שיצר הרע של הכעס נמצא רק בחוץ לארץ. בארץ ישראל, אין יצר רע של כעס. לכן, שם כל הזמן רצים, וכל הזמן עצבנים. ארץ ישראל קדושה.

**ברוך אתה בבואך ברוך אתה בצאתך**

אדם בבוקר יוצא מהבית ואח"כ יוצא מהבית. בבוקר באים הביתה ? מי בא הביתה בבוקר ? אולי אלה שעובדים משמרת לילה. רוב העולם יוצאים מהבוקר מהבית וחוזרים בלילה. אז למה אמר קודם בבואך ואח"כ בצאתך ? אלא, בואך לעולם הזה. שתהיה ברוך בעולם הזה. שיהיה לך הורים טובים. שיהיו בריאים. ולא יחסר לו כלום. ולא יצטרך ללכת לרופא. ובצאתך, כשאתה יוצא העולם הזה, אל תצא עם עוונות. אוי ואבוי, כמה מלאכי חבלה יצאו לקראתו. חכה לאחמניג'אד איזו תהלוכה של מלאכי חבלה תקבל אותו. כל רשעי גהנום יקללו אותו. הזוהר אומר, 30 יום לפני שמת רשע מכריזים בגהנום, הנה מגיע רשע זה וזה, וכל הרשעים צועקים. אתה לא שומע את הצעקות ? אני כבר כמה ימים שומע ? ☺. נססאראאללה צריך להגיע לשם, הנייא, אבומאזן. וכל הג'מעאה. למה הם צועקים הרשעים ? כי מבעירים את אש הגהנום בגובה גדול. ואז הם צועקים.

אצל ישראל זה לא ככה. אנחנו חיים כאן בארץ ישראל, זה בחינת גן עדן. **רבי יצחק פרחי** כותב, בית בארץ ישראל, כמו גן עדן, והוא ארמון אפילו דל. לעומת חו"ל שיש שם כל טוב, לא מגיע אפילו לחדר אחד טחוב שיש בארץ ישראל.

**השם יגזור עליכם גזירות טובות. תזכו לחיים טובים ומאושרים, ותכתבו ותחתמו בספר חיים טובים ושלום. תזכו לשנים רבות נעימות וטובות.**

**לעילוי נשמת אהובינו  
אפרים שמעון (אפי) ז"ל  
בן  
עוזיהו מרדכי וסיגל שיחיו**